

F. t. l. vedr. ligningsloven m.v.

Hvis perioden f.eks. udgør 120 dage, betyder den foreslåede regel, at der for perioden højst kan afskrives med en sats, der fastsættes som afskrivningssatsen for det pågældende aktiv gange 120/365.

Perioden kan også udgøre mere end 12 måneder, jf. fusionsskattelovens § 7, stk. 1, 3. pkt. Heri er fastsat:

”Udløber det sædvanlige indkomstår for det indskydende selskab inden den 31. december i det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for, og ligger fusionsdatoen efter det sædvanlige indkomstårs udløb; men inden vedkommende kalenderårs udløb, udgør det sidste indkomstår hele perioden fra indkomstårets begyndelse og indtil fusionsdatoen.”

Hvis perioden med hjemmel i denne bestemmelse f.eks. udgør 380 dage, betyder den foreslåede regel, at der for perioden højst kan afskrives med en sats, der fastsættes som afskrivningssatsen for det pågældende aktiv gange 380/365, dvs. en sats, der er højere end den almindelige afskrivningssats for det pågældende aktiv.

Reglen om en afskrivningssats, der tilpasses længden af det indskydende selskabs indkomstår forud for fusionsdatoen, foreslås for selskaber omfattet af fusionsskattelovens kapitel 1.

Det vil sige, at den foreslåede regel omfatter aktieselskaber bortset fra aktieselskaber som nævnt i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19. Desuden omfatter forslaget selskaber som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Dette fremgår af den gældende formulering af fusionsskattelovens § 1.

Reglen foreslås også for den type fusioner af kooperative virksomheder mv. og den type fusioner med udenlandske selskaber, der allerede efter de gældende regler er omfattet af fusionsskattelovens § 7, stk. 1, jf. fusionsskattelovens kapitel 2 og 3.

Desuden foreslås reglen for spaltninger, hvor det indskydende selskab ophører. Sådanne spaltninger er allerede efter de gældende regler omfattet af fusionsskattelovens § 7, stk. 1, jf. fusionsskattelovens § 15 b.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt C.

Til § 5

Til nr. 1

Der er tale om en redaktionel ændring. § 29, stk. 3, vedrører beskatningen af visse obligationer. I 4. pkt. findes en henvisning til stk. 1, der er meningsløs (§ 29, stk. 1, er en regel om beskatning af finansielle kontrakter). Det skulle have været en henvisning til 1. pkt., for at henvisningen har indhold. Det foreslås at rette henvisningen i overensstemmelse hermed.

409. Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Til § 6

Til nr. 1 og 2

I lovforslagets § 6, nr. 1 og 2, og § 9 foreslås, at skattemæssigt transparente selskaber, der har bestemmende indflydelse over skattepligtige, omfattes af ligningslovens § 2 og skattekontrollovens § 3 B. Den foreslåede tilføjelse til definitionen af koncerner i ligningslovens § 2, stk. 1, (lovforslagets § 6, nr. 1 og 2) og skattekontrollovens § 3 B, stk. 1, (lovforslagets § 9) får selvfølgelig direkte indflydelse i de to bestemmelser. Den får imidlertid tillige indirekte indflydelse i andre skattebestemmelser (værnsregler), idet disse regler henviser til koncerndefinitionen i ligningslovens § 2, stk. 1, eller skattekontrollovens § 3 B, stk. 1. Det drejer sig om følgende regler:

- Koncernintern udlejning af afskrivningsberettiget aktiver (ligningslovens § 5 G, stk. 2),
- kildeskat på koncerninterne renter og kapitalgevinster (selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d og h),
- transparente selskaber (selskabsskattelovens § 2 A)
- tynd kapitalisering (selskabsskattelovens § 11) samt
- koncerninterne forsikringsselskaber (captiv insurance) (selskabsskattelovens § 11 A).

Indflydelsen i bestemmelserne om udlejning af afskrivningsberettigede aktiver, transparente selskaber og koncerninterne forsikringsselskaber vurderes dog ikke til at være stor i praksis. Ændringen har derimod betydelig indflydelse på anvendelsen af reglerne om tynd kapitalisering og kildeskat på koncerninterne renter og kursgevinster, hvilket er beskrevet i de almindelige bemærkninger under punkt A.

I forslaget foreslås, at selskaber og foreninger mv., der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt, sidestilles med juridiske personer i bestemmelsernes stk. 1, nr. 1 (skattepligtige, hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse).

Formålet med bestemmelsen er, at sammenslutninger, der overfor omverden fremtræder som en samlet enhed, skal være omfattet af bestemmelserne. Bestemmelserne skal derimod ikke omfatte situationer, hvor uafhængige parter i fællesskab (sameje) ejer en juridisk person, når parterne optræder hver for sig i forhold til omverden og den enkelte partner direkte er medejer af andelene i den juridiske person. Dette skal